

ΠΟΙΚΙΛΑ.

— "Εν από τὰ αξιοπερίεργα ἐκθέματα τῆς Ἐκθέσεως, ἡ ὁποία ἔχεινε τώρα εἰς τὴν Νέαν Ὀρλεάνην τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἦτο ἄνθος τοῦ Μεξικικοῦ, δύο δάκτυλα τὸ μᾶκρος, κατὰ δὲ τὸ σχῆμα ὅμοιον καθ' ὅλα μὲ κἀνθηρον, ἕως καὶ εἰς τὰς πτέρυγας καὶ τὰς κεφαλὰς του. Τὸ σῶμα τοῦ ἄνθους εἶχε χρῶμα λεμονί καὶ πορτοκαλλί, αἱ πτέρυγες ἦσαν θαλασσινοῦ ἀνοικτοῦ μὲ στίγματα, καὶ αἱ κεφαλαὶ χιονόλευκοι. Ἐφάνετο πλάσμιον ἀπὸ κηρίου, ἡ δὲ εὐωδία του ὅμοιαζε πρὸς τὴν εὐωδίαν τοῦ ζιμπούλλου (βακίνθου). Τὸ περίεργον τοῦτο ἄνθος τρέφεται ὄχι ἀπὸ τὴν γῆν ἀλλ' ἀπὸ τὸν ἀέρα.

— Καὶ ἄλλο αξιοπερίεργον φυτὸν εἶναι εἶδος τι κρήνου, τὸ ὁποῖον ὅμως ἔχει ρίζαν μακρὰν, διηρημένην κατὰ διαστήματα διὰ κόμβων. Κατ' ἔτος προστίθεται νέος κόμβος εἰς τὴν ρίζαν, τὸ δὲ φυτὸν προβαίνει ἕνα δάκτυλον μακρὰν τῆς προτέρας του θέσεως. Ὡστε εἰς διάστημα δώδεκα ἐτῶν, τὸ αὐτὸ φυτὸν θὰ εὐρίσκητο ἕνα πόδα μακρὰν τοῦ σημεῖου, ὅπου πρῶτον ἐφυτεύθη.

— Ὁ μεγαλύτερος σκόλος τοῦ κόσμου ἔχει μᾶκρος 7 ποδῶν ἀπὸ τοῦ ἄκρου τοῦ βύχους του ἕως τὸ ἄκρον τῆς οὐρᾶς του, ζυγίζει δὲ 160 λίτρας. Ὀνομάζεται «Γερουσιαστῆς» καὶ ἀνήκει εἰς κύριον κατοικοῦντα τὴν Ἀλβανίαν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

— Οἱ ἄγγλοι λοῦστροι, τοὺς ὁποίους ὁ στρατηγὸς Γόρδων εὐηργέτησεν, ἀπὸ εὐγνωμοσύνης ἐπρότειναν νὰ ἐγείρουν μνημεῖον εἰς τιμὴν αὐτοῦ. Ὀριστικῶς ὅμως δὲν ἀπεφασίσθη ἀκόμη τίποτε περὶ αὐτοῦ, ἀλλ' εἶναι πιθανὸν δεῖ το μνημεῖον θὰ στηθῆ εἰς τὸ Γραιβσέινδ, ὅπου ὁ Γόρδων εἶχε συστήσει τὸ σχολεῖον τῶν ἀπόρων παιδῶν καὶ τὸ ἀναγνωστήριόν των.

— Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ χάρτινον μίγμα, ἀπὸ τὸ ὁποῖον κατασκευάζονται θύραι, τραπέζια, καθέκλαι καὶ ἄλλα ἐπιπλα, ἀντιστέκεται ἐπίσης καλὰ εἰς τὸ ὕδωρ καὶ εἰς τὸ πῦρ, ὅσον εἰς τὰ μεγάλα βάρη, διότι ὄχι μόνον τροχοὶ ἀτραυμαξῶν κατασκευάσθησαν ἀπ' αὐτὸ, ἀλλὰ καὶ λεκάναι, σκάφαι, ἀκόμη δὲ καὶ λέμβοι, ἐνῶ ἐργαστήριόν τι τῆς Βρελαυαίας ἔχει καπνοδόχον χαρτίνην ἕως 16 μέτρων ὑψηλὴν, ἡ ὁποία φαίνεται ἀσφαλεστέρα ἀπὸ τὰς πλινθίνους.

— Ἀξίος σημειώσεως εἶναι ὁ τρόπος, κατὰ τὸν ὁποῖον φυλὴ τις ἀφρικανῶν διαλόουν τὰς διαφορὰς των. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι κατοικοῦν τὴν δυτικὴν παραλλαν τῆς Ἀφρικῆς πλησίον εἰς τὸ ἀκρωτήριον τῆς Πάλμας καὶ ὀνομάζονται Γραβῶ, εἶναι δὲ τίμιοι καὶ ἐργατικοὶ καὶ ἀγαποῦν τὴν εἰρήνην μᾶλλον παρὰ τὰ μαλῶματα, ὡς εἶναι φανερὸν ἀπὸ τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον ἐκδικοῦνται ὁ εἰς τὸν ἄλλον. Ἐὰν παραβέγηματός χάριν κτυπήσῃ εἰς τὸν ἄλλον, ὁ κτυπηθεὶς δὲν ἀνταποδίδει κτύπημα ἀντὶ κτυπήματος, ἀλλ' ἀρχίζει νὰ τρέχῃ μὲ δλην του τὴν δύναμιν, ἀρπάζων δ.τι φαγώσιμον ζῶον τύχῃ νὰ εὕρῃ καθ' ὁδόν· οἱ κύριοι δὲ τῶν ζῶων τούτων, καὶ ὅσοι ἐν γένει τύχῃ νὰ παρευρίσκωνται, τὸν ἀκολουθοῦν συναζόντες, ὅτι αὐτοὺς ἐγίτη, ἕως οὗ συναχθοῦν ἀρκατὰ ζῶα πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ θυμοῦ του. Μισταβαίνουν τότε ὅλοι εἰς τὸ Δικαστήριον, ὅπου σφάζουν τὰ ζῶα, καὶ ἐτοιμαζοῦν τραπέζι, εἰς τὸ ὁποῖον προσκαλοῦν ὅλους τοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου. Ἀφοῦ φάγουν καὶ χορτασθοῦν ὅλοι, οἱ ζημιωθέντες, δηλαδὴ οἱ κύριοι τῶν ζῶων, ζητοῦν ἀποζημιώσιν, τὴν ὁποῖαν πρέπει νὰ πληρώσῃ ἐκεῖνος, ὅστις πρῶτος ἐκτύπησε τὸν ἄλλον. Ἄν ἦναι πτωχὸς καὶ δὲν ἔχῃ μὲ τί νὰ πληρώσῃ, τότε οἱ συγγενεῖς του κατὰ σει-

ρὰν ἀναγκάζονται νὰ πληρώσουν ἀντ' αὐτοῦ. Διὰ τοῦ μέσου τούτου ἀποφεύγονται εἰ παραχαί, διότι ὁ καθεὶς προσέχει τοὺς συγγενεῖς του μήπως ἔλθουν εἰς ἔριν, διὰ τὴν ὁποῖαν αὐτοὶ θὰ ἦναι ὑπεύθυνοι.

— Ἀμερικανὸς τις τρομερὸς καπνιστῆς, 80 ἐτῶν, ὑπολογίζει τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα ἔχει ἐξοδεύσει εἰς καπνόν, εἰς 40 χιλιᾶδας λίρας ἀγγλικὰς! Μία θύρα προίκα!

— Εἰς μίαν γερμανικὴν ἐφημερίδα ἐδημοσιεύθησαν μερικαὶ φράσεις μιᾶς ἀλλοκοτοῦ γλώσσης, φυλῆς τινοῦ τῆς Αὐστρίας. Ἡ γλῶσσα αὕτη ἔχει πολλὰ φωνήεντα, καὶ διὰ τοῦτο εἶναι δυσκολωτάτη. Τὸ χωρίον τοῦ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγελίου, κεφ. κ', στίχ. 3, ὅπου λέγεται, «Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπηρώτησεν αὐτὸν λέγων, σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκρίθεις αὐτῷ λέγει, Σὺ λέγεις,» μεταφράζεται εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν Χαβαί ὡς ἐξῆς—

«Νίναοῦ μαὶ λὰ Πιλᾶτο ἰὰ ἰὰ, ἔ μαὶ ἄ.

Ἐ ἄ ἄνετ καὶ ἀλά ὁ καὶ ποὲ Ἰουδαί:

Χαὶ ἀκού λὰ Ἰεσοῦ ἰὰ ἰὰ: Ὅι ἄ καοῦ ἔ ὀλελομαὶ ἄ!ἰ»

Τὰ ὀνόματα τῶν μηνῶν.

— Οἱ Αἰγύπτιοι διήρουν τὸ ἔτος εἰς 12 μῆνας, ἀπὸ 30 ἡμέρας ἕκαστον, καὶ εἰς τὸ τέλος προσέθετον 5 συμπληρωτικὰς ἡμέρας διὰ νὰ γείνουν 365 1)4. Τὰ ὀνόματα τῶν μηνῶν των εἶναι τὰ ἐξῆς: Θωθ, Φάοφι, Ἀθῦρ, Χοῖακ, Τῦβι, Μεχίρ, Φαμενώθ, Φαρμούθ, Πάχων, Πάβνι, Ἐπίρι, Μεσέρι.

Οἱ Ἑβραῖοι τοὺς ὀνόμαζαν ὡς ἐξῆς: 1 Νισάν ἢ Ἀσίθ· 2 Κάρ ἢ Ζιβ· 3 Σιβάν· 4 Θαμούζ· 5 Ἀβ· 6 Ἐλοῦλ· 7 Τισρη· ἢ Ἀϊλανίμ· 8 Μαρκεσάν ἢ Βούλ· 9 Κάσλερ· 10 Τσεθ· 11 Σχεθῆ· 12 Ἀδάρ.

Τὰ ὀνόματα τῶν Ἀθηναϊκῶν μηνῶν εἶναι τὰ ἐξῆς: Ἐκατομβαιῶν, Μεταγετινῶν, Βοηδρομιῶν, Μαιμακτηριῶν, Πυανεψιών, Ποσειδεῶν, Γαμηλιῶν, Ἀνθεστηριῶν, Ἐλαφηβολιῶν, Μουνυχιῶν, Θαργηλιῶν καὶ Σκιροφοριῶν.

Οἱ δὲ Μακεδόνες εἶχον ἄλλα ὀνόματα, τὰ ὁποῖα ἠνάγκασαν πολλοὺς λαοὺς τῆς Ἀσίας νὰ μεταχειρίζονται μετὰ τὴν κατὰκτησιν αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου. Ὀνομάζοντο οἱ μῆνες κατ' αὐτοὺς: Δίος, Ἀππελαῖος, Ἀνδιναῖος, Πέριτρος, Δόστρος, Ξάνθος, Ἀρτεμισίος, Δαίσιος, Πάνεμος, Γορπυαῖος, Ὑπερβαρταῖος.

Ἡμεῖς μεταχειρίζομεθα τὰ Ῥωμαϊκὰ ὀνόματα τῶν μηνῶν: Ἰανουάριον ἀπὸ τὸν διπρόσωπον θεὸν Janus, ὁ ὁποῖος βλέπει ἔμπρὸς καὶ ὀπίσω, δηλ. τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος τοῦ ἔτους. Φεβρουάριον ἀπὸ τὴν λέξιν februaire, ἡ ὁποία σημαίνει ἀγνίζω, καθαρίζω. διότι τὸν μῆνα αὐτὸν ἐσωεῖθιζαν νὰ κάμνουν ἱλασμους· Μάρτιον διὰ τὸν Ἄρη (Mars) Ἀπρίλιον ἀπὸ τὸ aperire (ἀνοίγειν) διότι τότε βλαστάνουν καὶ ἀνοίγουν τὰ φυτὰ· Μάϊον διὰ τὴν μητέρα τοῦ Ἑρμοῦ (Maia) Ἰούνιον διὰ τὴν Ἥραν (Juno) Ἰούλιον διὰ τὸν Ἰούλιον Καίσαρα· Αὐγουστον διὰ τὸν διάδοχον αὐτοῦ· Σεπτέμβριον διότι εἶναι ὁ ἕβδομος μῆν, ἀπὸ τὸ septem (ἑπτὰ) καθὼς καὶ Ὀκτώβριον, Νοέμβριον καὶ Δεκεμβριον ἀπὸ τὸ octo, novem, decem.

(Ἐκ τοῦ Ἀστέρου τῆς Ἀνατολῆς.)

ΓΕΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

- 1) Τίς πρῶτον εἶδε τὸν Χριστὸν μετὰ τὴν ἀνάστασίν του;
- 2) Εἰς πόσους ἐφάνη ὁ Χριστὸς μετὰ τὴν ἀνάστασίν του;
- 3) Πόσοι εἶδον τὴν ἀνάληψιν αὐτοῦ;